

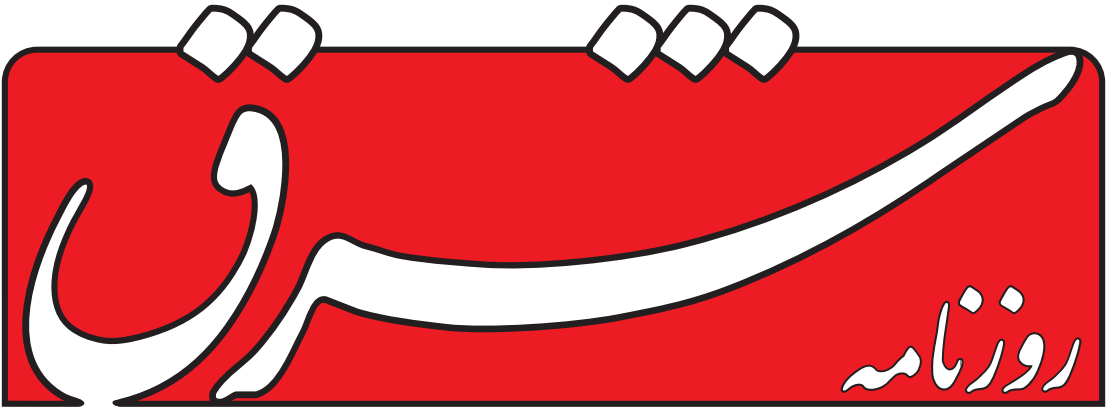

مقام معظم رهبری در دیدار دانشجویان بیان کردند
**الزامات و راه‌های ورود نسل جوان
حزب الهی به مدیریت کشور**

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: در دیدار سه‌ساعته عصر چهارشنبه هزاران نفر از دانشجویان با مقام معظم رهبری، نمایندگان تشکل‌های «علمی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و صنفی دانشجویان» حدود دو ساعت به بیان دغدغه‌ها...

صفحه ۶

شنبه ۴ خرداد ۱۳۹۸ - ۱۹ رمضان ۱۴۴۰ - ۲۵ می ۲۰۱۹

باوجود ادعای هند و ترکیه درباره توقف خرید نفت از ایران، تأکید شد

فروش مخفی نفت

صفحه ۴

گفت‌وگو با محمد عطریانفر
درباره بهنگامی و نابهنگامی تصمیمات سیاسی
اکنون چه باید کرد؟

- باید به جای انتخاب‌کنندگان
بر انتخاب‌شوندگان تمرکز کنیم
- اصلاح‌طلبان در سال ۸۸ هزینه بیهوده دادند
- هنر اصلاحات در گفت‌وگو است
- جنس بنجل به مردم عرضه نکردیم

صفحه ۲

سنگوی جدید دولت مشخص شد

بازگشت علی ربیعی به کابینه

صفحه ۲

ظریف در واکنش به تروریست خواندن ملت ایران

حمایت از مردم ایران دروغ است

صفحه ۱۰

محمدرضا عارف در نشست با خبرنگاران پارلمانی
**امنیت و آرامش خبرنگاران
یک اصل است**

گروه سیاست: بیشتر از یک ساعت تا اذان مانده بود. رئیس فراکسیون امید بالای میزی که خبرنگارها دورتا دورش بودند، نشسته بود. پشت سر عارف روی تلویزیونی با حروف بزرگ نوشته شده بود: «نشست صمیمی دکتر محمدرضا عارف...»

صفحه ۷

سرمقاله

مردمی که نباید فراموش کرد

احمد غلامی . سردبیر

گسست معرفتی و ادراکی با توده‌های فرودست به‌راحتی قابل ترمیم نیست. این امر در ادبیات دهه چهل ما، خاصه آثار مهمی همچون «عزاداران بیل» غلامحسین سعدی، «سال‌های ابری» علی‌اشرف درویشیان، «همسایه‌ها» احمد محمود، «مدیر مدرسه» جلال آل‌احمد تجربه شده است. با اینکه این نویسندگان با تمام وجود طعم تلخ فقر را چشیده بودند و خود برخاسته از توده مردم بودند، در تفسیر جایگاهی که برایشان اتفاق افتاده بود دیگر نمی‌توانستند زبان حال این مردم باشند. آنان نماینده‌گرایی بودند که با استعاره روشنفکری کدگذاری شده بود و این استعاره ناخواسته مرز میان روشنفکران و توده‌های فرودست بود. با اینکه دل آنها برای مردم می‌تپید، استعاره روشنفکران توان معرفتی را از آنان سلب کرده بود و این نویسندگان و به‌معنای وثیق آن جریان روشنفکری توان استراتژیک برای خلق مردم (سوزۀ سیاسی) را نداشتند. سوزۀ‌ای که «به زبان خود، برای خود و به جای خود سخن بگوید». نقش روشنفکران تاکتیکی و کاتالیزوری بود. با وقوع انقلاب اسلامی مردم از آنان گذشتند و دولتی از دل همین مردم شکل گرفت که خواسته یا ناخواسته با این روشنفکران در تضاد بود. در این میان چه‌کسی هست که نداند علی‌اشرف درویشیان تا واپسین سال‌های عمر با فقر جنگید و غلامحسین سعدی بیماران تهیدست را همچون پزشکان امروزی! رایگان معالجه می‌کرد و جلال آل‌احمد چنان هر رنگ جماعت بود که مردی در بازار کهنه‌فروشان خریدار پالتوی روی دوشش شد.

ادامه در صفحه ۴

تیترا اختصاصی

۳۷ سال از آزادسازی خرمشهر گذشت
**شهرمان را چگونه
پس گرفتیم؟**

صفحه ۷

تیترها

گفت‌وگو با سعید مدنی

**جنبش دوم خرداد
در بزرخ قدیم
و جدید**

صفحه ۱۰

در گفت‌وگو با سفیر اسلونی مطرح شد

**نخستین مراروده مالی
با اینستکس ۲ ماه دیگر**

صفحه ۵

مدیر فروشگاه شهروند:

برنج‌ها جمع‌آوری شدند

صفحه ۱۳

مسدودکردن صفحات مجازی نوازنده‌های خیابانی
نوازندگان تحت تعقیب

صفحه ۱۳

حرف اول

خواب‌های خطرناک برای تولید برنج

عبدالحسین طوطیایی . پژوهشگر کشاورزی

افزایش اخیر قیمت برنج در بازار برای تریبون واردکنندگان فرصت مناسبی را فراهم کرد تا با ابراز دلسوزی‌های مهربان‌تر از مادر برای مصرف‌کنندگان، به قامت شکننده تولید این محصول باز هم ضربه بزنند. دبیر انجمن واردکنندگان برنج دراین‌باره گفته در سال‌های گذشته اعمال ممنوعیت زمانی واردات برنج، هزینه‌ای معادل ۳۰۰ میلیون دلار به اقتصاد کشور تحمیل کرده است، چراکه تجارت ایرانی در مقطعی که برنج جدید با مقدار بالا عرضه می‌شود، در بازار بین‌المللی حضور ندارند و هنگام آزادشدن واردات، حجم بالایی از تقاضا وارد بازار خارجی می‌شود. او با اظهار دلسوزی برای اقشار کم‌درآمد از قبیل کارگران و بازنشستگان و... گفته اکنون که با دلار چهارهزار و ۲۰۰ تومانی قیمت برنج وارداتی هشت هزار تومان شده، بهتر است دولت محدودیت پنج‌ماهه واردات را بردارد تا مبدا قیمت برنج از ۲۵ هزار تومان هم فراتر برود! دبیر واردکنندگان برنج از بابت اثرات تحریم‌ها و تأثیر منفی آن بر امنیت غذایی و بنابراین تسریع در واردات برنج نیز اظهار نگرانی کرده است. ای کاش امثال ایشان با نگاهی به منافع ملی به این نکته توجه کنند که دستیابی به امنیت غذایی به کمک دلارهای چهارهزار و ۲۰۰ تومانی یک راه‌حل اضطراری است و یک موفقیت محسوب نمی‌شود. آنچه متولیان تولید حسی در همین تنگناهای تحریم باید مد نظر قرار دهند، تلاش همه‌جانبه و در سایه مشارکت مردم برای تحقق «حکمرانی غذایی» و نه امنیت غذایی وارداتی است، جالب اینجااست که از سویی دیگر دبیر انجمن تولیدکنندگان برنج برخلاف انجمن واردکنندگان نه‌تنها چشم‌انداز تولید برنج را در سال جاری پریازتر از سال قبل دانسته که گرانی چغنی اخیر را معلول ترفند محترکان دانسته و آن را با افزایش هزینه‌های تولید امسال بی‌ارتباط اعلام کرده است! در چند دهه گذشته که برنج به‌تدریج به‌عنوان یک غذای اصلی در الگوی مصرف مردم قرار گرفت، واردکنندگان به‌گونه‌ای هم‌زمان با برداشت و عرضه برنج داخلی واردات را انجام می‌دادند؛ روندی که همواره به زیان تولیدکنندگان داخلی بود. اگر در این سال‌ها، مرغوب‌ترین شالیزارهای خطه شمال به زیر کشت انبوه ویلاسازی رفت، چه‌بسا ریشه آن را باید در ناهم‌زمانی تولید داخلی و واردات جست‌وجو کرد.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

روزه‌داری و رهایی بخشی

علی شفیعی
پژوهشگر

باشد تقسیم ارزشی کنیم، نخستین نکته متوجه قالب‌های دینی معناآفرینی و کمال‌آفرینی آن است. معنادهی پیامدهایی دارد که از آن جمله می‌توان به شخصی‌بودن، سیال‌بودن، کارآبودن و... اشاره کرد. در آموزه‌های دینی آن اندازه که بر این ساخت مورد انتظار از قالب‌ها با صراحت تأکید شده، بر جنبه هویتی آنها تأکید نشده است. قرآن که اصلی‌ترین و اصل‌ترین منبع دین است به معناآفرینی روزه که یکی از قالب‌ها و موضوع این نوشته است، پرداخته و می‌گوید: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ**. تشریع این قالب در راستای معناآفرینی و تعالی بخشی دانسته شده است تا هویت‌سازی که شاید به یک دلیل عمومی و برون‌متنی قابل اثبات باشد. روزه قرار است پرهیز را به دنبال داشته باشد و پرهیز یک معنادهی به زندگی است که البته به صورتی طبیعی در رفتارهای انسانی خود را نشان می‌دهد. پرهیز از بی‌اخلاق و بد اخلاقی با تمام صورت‌ها و ساخت‌های قابل تصور آن از یک‌سو و پرهیز از ناهنجاری و بهنجاری‌های رفتاری و اجتماعی از سوی دیگر.

چالش هویت و معنا در قالب‌های دینی: در زمانه‌ای قرار گرفته‌ایم که پرسشی ذهن بسیاری از متدینان را خود مشغول کرده است: فراوانی قالب‌های دینی از یک‌سو و فراوانی ناهنجاری‌ها یا به‌هنگارهای اخلاقی از سوی دیگر. همان‌اندازه که مظاهر عباداتی مثل نماز و روزه و... در جامعه دیده می‌شود، متأسفانه مظاهر بد اخلاقی و بی‌اخلاقی هم دیده می‌شود. اصحاب اندیشه لازم است به این‌گونه موارد ورود پیدا کرده و نسبت به این‌گونه مقوله‌ها که می‌تواند در درازمدت به آسیب‌زدن به بنیاد دین بینجامد، اتخاذ موضع کنند. آیا نمی‌توان این چالش‌ها را با تفکیک دوگانه ذاتی و عرضی، اصلی و تبعی، ثابت و متغیر و... پاسخ داد؟ آیا نمی‌توان گفت جنبه‌های هویت‌سازی قالب‌ها ساخت متغیرات است و جنبه معناآفرینی قالب‌ها است که در ساخت ثوابت دینی قرار می‌گیرد و بنابراین نباید گذاشت دچار مشکل شود؟ آیا نمی‌توان ساخت هویت‌سازی قالب‌ها را عصری و در زمانه دید و ساخت معنادهی این قالب‌ها را فراعصری دانست تا هم چالش بی‌توجهی به تیپ‌های انسانی از یک‌سو و امکان عصری‌کردن معطوف به نیازهای معنوی انسان‌ها از سوی دیگر لحاظ شود؟ سخن پایانی اینکه درک این چالش و پذیرش آن، نخستین گام برای تدبیر این چالش است. متأسفانه در پاره‌ای موارد دیده شده است که متولیان به جای تلاش برای تدبیر بحران‌هایی از این سنخ، به پاک‌کردن صورت مسئله پرداخته و از اساس وجود چنین چالشی را انکار می‌کنند.

بنیاد ملی آژور و دفتر ارزش‌های دفاع مقدس